

se. Pravijo, da jih je volja pripoznati in privoščiti vsakej narodnosti djanske enakopravnosti v naši vzajemni domovini. Priznavajo, da je treba vsem vzajemno in složno postopati, ako hočemo, da bo res boljše v naših političnih, gospodarstvenih in družbenih zadevah. Ne zametujemo ponudene nam prijazne roke, pozabiti hočemo in iz spomina si izbrisati krivice in škode, koje smo pretrpeli v poslednjih letih vedne vojske in britke borbe. Radi sodelujemo za vzajemno pravo, svobodo in izboljševanje naših toliko nesrečnih razmer. Vendar za narodno enakopravnost, za svobodno gojenje svoje slovenske narodnosti tirjamo postavnih poroštev. Brez teh ni misliti na mir in spravo. To tirjamo in moramo tirjati uže kot svojo naravno pravico pa tudi zavolj mnogovrstnih koristij, ki dohajajo celej človeški družbi, vsej državi, kedar prebivajo v njej zadovoljni narodi imajoči vse pogoje razvitka na narodnej podlagi. Narod, ki to pogreša, je nezadovoljen in sčasoma propade duševno in gmotno, in naposled zgine. Tirjamo torej djanske enakopravnosti za svojo slovensko narodnost in vsled tega prenaradbo sedanjega kmetskemu ljudstvu nemilega, pogubnega volilnega reda. To tirjamo tem bolj, ker je kmetsko prebivalstvo v našem cesarstvu najvažnejše ter prenaša za državo največja bremena, žrtvuje največ v denarjih in krvi. Veliki posestniki niso ničesar storili za kmetsko ljudstvo. To uči skušnja poslednjih let, oni niso skazali se kot pravi zastopniki poljedelskega prebivalstva. Le ako se volilni red spremeni na podlagi vsestranske stroge pravičnosti, tedaj zadobimo pravi zastop v državnem zboru, tedaj smemo upati, da zavlada zaželeni porazum med cerkvo in državo, mir in zastopnost med narodi, postavno varstvo vsem zoper krivico in izsesavanje delujočega ljudstva, zlasti od strani mnogovrstnega oderuštva, in tedaj bo tudi pogrešano blagostanje in ljuba zadovoljnost pri nas zopet doma! Za prihodnje volitve 2. julija 1879 priporočamo, da izvolite sledeče kandidate v kmetskih volilnih skupinah na slovenskem Štajerskem: 1) v sodnijskem okraju celjskem, vranskem, laškem, šoštanjskem in gornjegraškem z voliščem v Celju, potem v okraju brežiškem in kozijanskem z voliščem v Brežicah blagorodnega gospoda **dr. Josipa Vošnjaka**, bivšega deželnega in državnega poslanca, praktičnega zdravnika; 2) v okraju ptujskem, ormožkem, št. lenartskem z voliščem v Ptaju, potem v rogaškem in šmarijskem z voliščem v Rogatcu, in v okraju ljutomerskem in gornjeradgorskem, z voliščem v Ljutomeru blagorodnega gospoda **Mihaela Hermana**, deželnega in bivšega državnega poslanca, odbornika deželnega odbora štajerskega in c. k. okrajnega sodnika; 3) v okraju mariborskem in slov. bistriškem z voliščem v Mariboru, v konjiškem z voliščem v Konjicah in v slov. graškem in mabrenberškem z voliščem v Slov. Gradcu veleblagorodnega gospoda **barona Hermana Goedeln**a dvornega svetovalca na Dunaju.

Prva č. v možeza pozna in časti vse naše ljudstvo kot svoja mnogoskušena, najzvestejša, najdelavnejša boritelja. Ono jima bo na den nove volitve sijajno pokazalo svoje spoštovanje in hvaležnost. Jednako z dobro vestjo pa zamoremo slovenskim volilcem priporočati tudi tretjega kandidata, veleblagorodnega gospoda barona Goedelnja za veliki mariborski volilni okrog, ki ga je do sedaj zastopal — tujec. Gospod baron Goedel je rodom in srecem Slovenec, on pozna naše razmere in potrebe, po lastnih zaslugah je dosegel visoko čast v državi in je prepričan o pravičnosti naših tirjatev. Častljiva vseskozi nedotakljiva značajnost njegova in dana možka beseda nam je porok, da bo se za naše koristi vsestranski potegoval. Zato, dragi rojaki, stopite možki in složni na volišče in dajte svoje glasove odločno moževom od nas priporočenim na srečno zmago naše pravične reči. Vendar tudi pri volitvah volilnih mož bodite uže oprezní in previdni. Udeležite se številno volitev. To je znamenje politične godnosti! Tako častite sebe in svoje izvoljence! Podučite one, ki so še v zmotah in med odpadnike zabajajo. Bodite potrpežljivi z njimi! Saj se krči jih število od leta do leta! Bodite podpora omahljivim, sami pa bodite srčni in odločni, da bo den volitve nam štajerskim Slovincem den narodne zmage in veselja.

Bog nam živi cesarja,

Bog živi mili naš slovenski dom!

V Mariboru 15. junija 1879.

Centralni volilni odbor slovenski.

Seidl — Possegg.

Kdor je mislil, da bo znani Seidl popolnem stopil v politični pokoj, ta se je preneglil. Tega ne stori mož popolnem, ampak le deloma in začasno. On ostane duša in voditelj našim liberalnim nemčurjem, čeravno takrat sam ne kandidira. Na mesto sebe da kandidirati sebi po mišljenju popolnem podobnemu Posseggju pri Ločah v konjiškem okraju. V soboto dne 14. jun. je v prostorije takajšnjega okrajnega zastopa, katere ta nemčurska stranka kot svojo shodnico zlorabi pozabivša, da najemščino vsi, tedaj tudi Slovenci, plačujemo, zbobnjaj kakih 40 pristašev, med temi je bil tudi dr. Duhač in Girstmajer stareji. Zbranim je Seidl poročal o svojem delovanju v državnem zboru in — čujte, čujte — krivdo, da so poslanci slabo delovali, zavalil na same volilce, ker se ti za poslance niso brigali, jih ne svarili, kedar so na stranpoti zahajali. To je res čudno pa tudi gledé Seidla-Brandstetterja neresnično. Kolikokrat smo ju svarili in tirjali, naj odloži ta poslanstvo! Ne, ne volilci se niso brigali za poslance, ampak poslanci so na one pozabili in se jih le takrat spominjali, kedar je šlo za nove volitve. Tudi Seidl nikoli ni drugače volilcev pred se vabil, kakor tedaj, kedar je hotel, da bi njega izvolili, ali pa

sedaj njegovega — Possegga! Na to je Seidl djal, da ne kandidira pri kmetih (celó prav!) pač pa želi, da se sestavi volilni odbor 18 mož in sprejme kandidat, kojega bo on, Seidl, nasvetoval. To je se kmalu zgodilo. Seidl je namreč priporočil namesto sebe za kandidata svojega dolgoletnega znanca in skrbnega pomagača g. Possegga v Pogledu. Seidl je rekel, da je g. Possegg grajščak. To ni resnično. Grajščine Pogledske posestnica je v imeniku velikih posestnikov štajerskih vpisana njegova mati Cecilija Possegg. On ne glešta druga, nego posestvice in kočó v Zicah. Akoravno uže prileten, Possegg vendar grajščine ni dobil. Zakaj? To „Slov. Gospodar“ tudi vé pa ne izpové. To je tedaj Seidlov grajščak. Dalje so se vsi čudili, zakaj Possegg ni sam prišel in le pismeno naznanil, da je voljen kandidirati. No, Seidl je to brezobzirnost do velikega mariborskega okraja tudi čutil in izgovarjal Possegga, da ne utegne sam priti. To pa ni verjetno. Marveč verjetno je, da Seidl se ni upal Possegga pozvati, da bi se ta sam predstavljaj. Znano mu namreč je, da Possegg ni govornik, da se temu jezik zamotava in bi volilce vse splasil, ko bi ga ti videli in slišali. Possegg to tudi sam dobro vé in zato je se dolgo branil, preden se je prigovarjanju Seidl-Bauman-Formaherjevemu udal. Stara garda je sedaj Seidlu zvesta ostala in enoglasno sprejela g. Possegga za kandidata in začasnega namestnika Seidlovega. Da bi nekoliko odrevenele moževe ohrabil, pristavil je Seidl, da bo Possegg gotovo zmagal; kajti v Mariboru bodo vsi „fortšritlarski“ kmetovje za njim leteli, v Bistrici, Konjicah in Mahrenbergu bo dobil sijajno večino, le v Slov. Gradcu je slabo pa to se bo dalo uže prebiti („verschmerzen“). No ko bi reč res tako ugodno kazala, bi se Seidl gotovo ne bil umaknil Posseggu! Zastran Mahrenberga in Bistrice se je pa gotovo urezal; večina glasov bo naša! Na to kažejo volitve volilnih mož in dopis iz Slov. Gradca. N. posled so izvolili odbor 18 mož in ti potem Seidla za predsednika, Formaherja pa za namestnika. Tako so tedaj naši mnogoletni politični sovražniki urejeni na volilno borbo. Nemci, nemčurji in liberalci dušom in telesom posiljujejo slovenskemu kmetu Possegga, da bi mu pomnožili število nasprotnikov. Ali naši kmetje so zadnja leta dovolj poskusili srečo in blagor liberalnega gospodstva. Sila kola lomí, sila in pa narodni ponos nam prepovedujejo izbrati liberalca in nemčurja Possegga, pobratima Seidlovega, za poslanca. Tudi se naši kmetje ne dajo za nos zvoditi in zmotiti s kričanjem nemškutarjev: „kmet naj izvoli kmeta, in Possegg je kmet“. Kajti to kričanje je le „špeh“ za neprevidne slovenske volilce, da bi tako se dali v Seidlovo past zvabiti in izvolili liberalca Possegga, 18letnega večnega nasprotnika Slovencev v konjiškem okraju. Kmeta izvoliti kaže, kedar se sposoben med njimi najde, pred vsem v deželni zbor, kder pridejo deželske in sploh bolj kmetske reči v pogovor. Zato smo Slovenci res lani postavili in izvolili kmeta

Fluherja. Drugače je v državnem zborn. Tukaj pridejo najvažnejša državna vprašanja na vrsto, kder je posebno slovenskim kmetom treba izvrstnih govornikov, učenih, zvedenih, spretnih in upljivih mož, če hočejo kaj doseči. In tak je naš kandidat baron Goedel. To prizna vsak, kateri je kedaj čast imel z njim govoriti, tega se bodo tudi volilci sami prepričali, kedar se jim bo prišel predstavljat! Possegg pa ne sodi za ta posel. To je sam izjavil, ko se je kandidature branil rekoč: „Ich tauge nicht dazu (jaz nisem sposoben)! Tem nesramnejša je drznost nemčurjev, da vendarle slovenskemu kmetu po sili hočejo navesti poslanca nesposobnega! Kdo zamore tako svetovati, prijatelj ali sovrag? Le sovražnik. Sicer pa bodi Possegg kakovkoli. Nam je dosti, da ga ne izvolimo, ker vemo, da neče biti Slovenec, da je vedno Slovence nasprotoval, da je liberalce in pripadnike „fortšritlerskega“ Seidla I, priporočene Formaherjev ali Seidla II. in torej sam Seidl III. Abraham je rodil Izaka, Izak je rodil Jakoba, Jakob je rodil Juda in njegove brate. In minister Schmerling je rodil Feirerja, prvega liberalnega poslanca pri Slovencih v mariborskem okraju, Feirer je rodil Seidla, Seidl pa je rodil Wretzelna in njegove brate med temi tudi Possegga. Vsi so liberalci, vsi neprijatelji Slovencev, vsi očetje in podporniki toliko za nas kmete nesrečne liberalne dobe, vsi delajo na to, da bi tako še dalje ostalo. Mi Slovenci, posebno slovenski kmetje, pa hočemo ofresti liberalno jerobstvo. Mi hočemo, da bo drugače, boljše, in zato ne verujemo liberalnim lisjakom nič več, ampak izvoliti hočemo g. barona Goedelná, da nam pomaga iz nadlog, v katere so nas nemško-liberalni poslanci telebnili!

Gospodarske stvari.

M. Karpja reja zlasti z ozirom na kmeta. II. Za drugo domačo živino si mora kmetovavec za zimo trudno in težavno klaje priskrbeti, karp zimo večjidel nekako predremlje, ni mu treba ne posebne postrežbe, ne klaje. Vendar treba je vse drugače ravnati tistemu, ki redi karpe samo za plemo, in pa onemu, ki jih goji in pita za naprodaj. Za poslednje delo je po naših krajih skoraj na vsakem kmetskem posestvu ugodnih in prikladnih prostorov najti. K prvemu pa je potreba več ribnikov. Mora biti: ribnik za drstenje, ribnik za mladi zarod in ribnik za pitanje in za opiranje karpov, in slednjič za prezimovanje, od ktereja je ves uspeh karpje reje najbolj odvisen. Globok mora biti $2\frac{1}{2}$ —4 metre in tudi ob najhujšem mrazu mora imeti nekaj pritoka in odtoka. Če je pritok tako močen, da voda v ribniku vedno nekaj rahlo naprej teče, sme ribnik za prezimovanje tudi nekaj manj globok biti, kako pa je bilo gori povedano. Ako pa ribnik za prezimovanje pove-